

Dnro 816/32/2011

Verohallinnon päätös verovapaista matkakustannusten korvauksista vuonna 2012

Verohallinto on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 73 §:n ja 75 §:n 2 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 504/2010, päättänyt:

1 §

Vuodelta 2012 toimitettavassa verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteet ja määrät ovat jäljempänä tässä päätöksessä mainitut.

2 §

Matkakustannuksia ovat verovelvolliselle Suomessa tai ulkomailla tehdystä työmatkasta aiheutuneet kustannukset.

3 §

Työmatkalla tarkoitetaan matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työhön kuuluvien tehtävien suorittamiseksi erityiselle työtekemispaikalle varsinaisen työpaikan ulkopuolelle. Mikäli palkansaajalla työn luonteen vuoksi ei ole varsinaista työpaikkaa, työmatkana pidetään matkaa, jonka palkansaaja tilapäisesti tekee työn suorittamiseksi asunoltaan erityiselle työtekemispaikalle.

Työmatkana pidetään matkaa työtekemispaikalle myös silloin, jos:

- 1) työtekemispaiikka sijaitsee muualla kuin oman työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön toimipaikassa;
- 2) työskentely on tilapäistä TVL 72a § §:ssä tarkoitetulla tavalla;
- 3) työtekemispaiikka sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä verovelvollisen asunnosta ja
- 4) verovelvollinen on työtekemispaikalle tehdyn matkan takia yöpynyt työtekemispaikan sijainnin vuoksi tarpeellisissa tilapäisissä majoitustiloissa.

Työmatkana ei pidetä palkansaajan asunnon ja varsinaisen työpaikan välistä matkaa eikä työkomennuksen kestäessä tehtyjä viikonloppu- ja muita vastaavia matkoja asunnon ja erityisen työtekemispaikan välillä.

Aloilla, joilla erityistä työtekemispaiikkaa alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi joudutaan usein vaihtamaan, pidetään päivittäistä asunnon ja erityisen työtekemispaikan välistä matkaa vain 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana, jos palkansaajalla ei ole varsinaista työpaikkaa. Palkansaaja on kuitenkin oikeutettu myös 14 §:ssä tarkoitettuun ateriakorvaukseen, jos hänellä ei ole tilaisuutta varsinaiseen työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työtekemispaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä.

4 §

Matkaa, jonka palkansaaja muutoin kuin 3 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetulla tavalla tekee työtehtäviensä hoitamiseksi toissijaiseen työpaikkaansa, pidetään vain 7, 8 ja 9 §:n mukaiseen matkustamiskustannusten korvaukseen ja 16 §:n mukaiseen majoittumiskorvaukseen oikeuttavana matkana. Toissijaisella työpaikalla tarkoitetaan sellaista työnantajan tai tämän kanssa samaan intressipiiriin kuuluvan yhteisön vakituista toimipaikkaa, joka sijaitsee toisella paikkakunnalla tai toisessa valtiossa kuin työntekijän ensisijaisena pidettävä varsinainen työpaikka.

Edellä 1 momentissa mainittuun matkustamiskustannusten korvaukseen oikeuttavana matkana ei pidetä toissijaisen työpaikan sijainnin vuoksi tarpeellisen erillisen majoittumispaikan ja toissijaisen työpaikan välistä matkaa.

5 §

Varsinaisella työpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa palkansaaja vakituisesti työskentelee. Jos palkansaajalla työn liikkuvuuden vuoksi ei ole paikkaa, jossa hän vakituisesti työskentelee, pidetään varsinaisena työpaikkana paikkaa, josta hän hakee työmääräykset, säilyttää työssä käyttämiään asusteita, työvälineitä tai työaineita, tai muuta työn tekemisen kannalta vastaavaa paikkaa.

6 §

Matkavuorokaudella tarkoitetaan enintään 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa palkansaajan lähtiessä työmatkalle työpaikaltaan tai asunnoltaan. Matkavuorokausi päättyy palkansaajan palatessa työmatkalta työpaikalleen tai asunnolleen.

7 §

Työmatkasta suoritettavalla matkustamiskustannusten korvauksella tarkoitetaan korvausta matka-, paikka- ja makuupaikkalipuista sekä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Matkustamiskustannusten korvauksena pidetään myös korvausta työvälineiden ja muiden sellaisten esineiden kuljetuksesta, joita palkansaajan on pidettävä mukanaan.

8 §

Palkansaajan muulla kuin omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavan matkustamiskustannusten korvauksen enimmäismäärä on liikenteenharjoittajan antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä, jonka palkansaaja osoittaa matkustamiskustannuksista suorittaneensa.

9 §

Palkansaajan omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta suoritettavien matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärät ovat:

Kulkuneuvo	Korvauksen enimmäismäärä
auto	45 senttiä kilometriltä, jota korotetaan - 7 senttiä kilometriltä perävaunun kuljettamisesta autoon kiinnitettynä - 11 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää asuntovaunun kuljettamista autoon kiinnitettynä - 21 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää taukotuvan tai vastaavan raskaan kuorman kuljettamista autoon kiinnitettynä - 3 senttiä kilometriltä sellaisista autossa kuljetettavista koneista tai muista esineistä, joiden paino ylittää 80 kiloa tai joiden koko on suuri - 3 senttiä kilometriltä, jos palkansaaja työhönsä kuuluvien tehtävien vuoksi kuljettaa autossa koiraa - 9 senttiä kilometriltä silloin, kun työn suorittaminen edellyttää liikkumista autolla metsäautotiellä tai muulta liikenteeltä suljetulla tienrakennustyömaalla, kyseisten kilometrien osalta
moottorivene, enintään 50 hv	78 senttiä kilometriltä
moottorivene, yli 50 hv	114 senttiä kilometriltä
moottorikelkka	108 senttiä kilometriltä
mönkijä	102 senttiä kilometriltä
moottoripyörä	34 senttiä kilometriltä
mopo	18 senttiä kilometriltä
muu kulkuneuvo	10 senttiä kilometriltä

Jos palkansaajan omistamassa tai hallitsemassa kulkuneuvossa matkustaa muita henkilöitä, joiden kuljetus on työnantajan asiana, korotetaan 1 momentissa tarkoitettujen korvausten enimmäismääriä 3 senttiä kilometriltä kutakin

mukana seuraavaa henkilöä kohden.

Jos palkansaaja, jolla on Verohallinnon luontoisetujen laskentaperusteita koskevassa päätöksessä tarkoitettu auton käyttöetu, käyttää tällaista autoa työmatkan suorittamiseen ja maksaa itse tästä matkasta aiheutuvat polttoainekulut, hänelle korvattavien polttoainekulujen enimmäismäärä on 12 senttiä kilometriltä.

10 §

Päivärahalla tarkoitetaan korvausta kohtuullisesta ruokailu- ja muiden elinkustannusten lisäyksestä, joka palkansaajalle aiheutuu työmatkasta. Päivärahaan ei lueta matkustamisesta eikä majoittumisesta suoritettavaa korvausta.

11 §

Päivärahan suorittaminen edellyttää, että erityinen työntekemispaiikka on yli 15 kilometrin etäisyydellä joko palkansaajan varsinaisesta työpaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kummasta matka on tehty. Erityisen työntekemispaiikan on lisäksi oltava yli 5 kilometrin etäisyydellä sekä varsinaisesta työpaikasta että asunnosta.

12 §

Työmatkan kestoajasta riippuen päivärahan enimmäismäärät ovat:

Työmatkan kestoajasta	Päivärahan enimmäismäärä euro
yli 6 tuntia (osapäiväraha)	16
yli 10 tuntia (kokopäiväraha)	36
kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	
- vähintään 2 tunnilla	16
- yli 6 tunnilla	36

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena saa ilmaisen tai matkalipun hintaan sisältyneen ruoan, päivärahan enimmäismäärä on puolet 1 momentin mukaisista määristä. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan kokopäivärahan kysymyksessä ollen kahta ja osapäivärahan kysymyksessä ollen yhtä ilmaista ateriaa.

13 §

Ulkomailla tehdystä työmatkasta suoritettavien päivärahojen enimmäismäärät ovat:

Maa tai alue	Päivärahan enimmäismäärä euro
Afganistan	58
Alankomaat	63
Alankomaiden Antillit	42
Albania	50
Algeria	69
Andorra	58
Angola	87
Antigua ja Barbuda	74
Arabiemiirikunnat	68
Argentiina	52
Armenia	48

Aruba	49
Australia	66
Azerbaidzan	68
Azorit	59
Bahama	68
Bahrain	68
Bangladesh	44
Barbados	60
Belgia	61
Belize	40
Benin	44
Bermuda	67
Bhutan	34
Bolivia	29
Bosnia-Hertsegovina	48
Botswana	40
Brasilia	68
Britannia	68
Lontoo ja Edinburg	74
Brunei	40
Bulgaria	49
Burkina Faso	36
Burundi	36
Chile	58
Cookinsaaret	64
Costa Rica	50
Djibouti	48
Dominica	49
Dominikaaninen tasavalta	53
Ecuador	48
Egypti	54
El Salvador	47
Eritrea	30
Espanja	63
Etelä-Afrikka	52
Etelä-Sudan	52
Etiopia	36
Fidzi	43
Filippiinit	51
Färsaaret	53
Gabon	73
Gambia	36
Georgia	50
Ghana	47
Grenada	58
Grönlanti	53

Guadeloupe	50
Guatemala	43
Guinea	46
Guinea-Bissau	35
Guyana	37
Haiti	48
Honduras	41
Indonesia	49
Intia	45
Irak	58
Iran	50
Irlanti	64
Islanti	63
Israel	65
Italia	65
Milano	65
Itä-Timor	46
Itävalta	62
Jamaika	52
Japani	83
Jemen	47
Jordania	69
Kambodzha	50
Kamerun	46
Kanada	69
Kanarian saaret	60
Kap Verde	42
Kazakstan	63
Kenia	50
Keski-Afrikan tasavalta	39
Kiina	63
Hongkong	70
Macao	63
Kirgisia	47
Kolumbia	58
Komorit	44
Kongo	47
Kongon demokraattinen tasavalta (ent. Zaire)	68
Korean kansantasavalta (Pohj.-Korea)	66
Korean tasavalta (Etelä-Korea)	78
Kosovo	44
Kreikka	62
Kroatia	59
Kuuba	50
Kuwait	64
Kypros	61

Laos	40
Latvia	51
Lesotho	35
Libanon	68
Liberia	45
Libya	53
Liechtenstein	72
Liettua	48
Luxemburg	63
Madagaskar	40
Madeira	58
Makedonia	51
Malawi	52
Malediivit	52
Malesia	55
Mali	41
Malta	59
Marokko	62
Marshallinsaaret	39
Martinique	51
Mauritania	49
Mauritius	49
Meksiko	56
Mikronesia	44
Moldova	46
Monaco	67
Mongolia	49
Montenegro	52
Mosambik	48
Myanmar (Burma)	55
Namibia	40
Neitsytsaaret (USA)	41
Nepal	37
Nicaragua	41
Niger	43
Nigeria	68
Norja	70
Norsunluurannikko	71
Oman	58
Pakistan	35
Palau	41
Palestiina	56
Panama	46
Papua - Uusi Guinea	45
Paraguay	31
Peru	55

Portugali	60
Puerto Rico	40
Puola	57
Qatar	62
Ranska	66
Romania	54
Ruanda	39
Ruotsi	68
Saint Kitts ja Nevis	61
Saint Lucia	76
Saint Vincent ja Grenadiinit	72
Saksa	61
Berliini	61
Salomonsaaret	35
Sambia	50
Samoa	43
San Marino	55
Sao Tome ja Principe	49
Saudi-Arabia	60
Senegal	42
Serbia	53
Seychellit	69
Sierra Leone	41
Singapore	70
Slovakia	59
Slovenia	59
Somalia	40
Sri Lanka	39
Sudan	52
Surinam	36
Swazimaa	40
Sveitsi	75
Syyria	58
Tadzikistan	47
Taiwan	56
Tansania	40
Tanska	69
Thaimaa	56
Togo	47
Tonga	38
Trinidad ja Tobago	68
Tsad	46
Tshekki	59
Tunisia	57
Turkki	58
Istanbul	60

Turkmenia	59
Uganda	35
Ukraina	59
Unkari	56
Uruguay	50
Uusi-Seelanti	61
Uzbekistan	50
Valkovenäjä	50
Vanuatu	40
Venezuela	58
Venäjä	56
Moskova	71
Pietari	65
Vietnam	52
Viro	50
Yhdysvallat	64
New York City, Los Angeles, Washington DC	71
Zimbabwe	44
Maa, jota ei ole erikseen mainittu	41

Päiväraha lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia työmatkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päättymisestä.

Päivärahan enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy päiväraha sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdetäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa palkansaajalla on oikeus puoleen viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksetusta ulkomaanpäivärahasta, jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos työmatkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, palkansaajalla on oikeus viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta maksettuun ulkomaanpäivärahaan. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta maksettavan päivärahan enimmäismäärä määräytyy 12 §:n mukaan.

Palkansaajalla on oikeus kysymyksessä olevaa maata varten vahvistettuun päivärahaan, jos ulkomaille tehty työmatka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli työmatkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, suoritetaan päiväraha kotimaan matkojen säännösten ja määrien mukaisesti.

Jos palkansaaja jonakin matkavuorokautena on saanut ilmaisen tai matkalipun taikka hotellihuoneen hintaan sisältyneen ruoan, päiväraha maksetaan 50 prosentilla alennettuna. Ilmaisella ruoalla tarkoitetaan ulkomaanpäivärahan kysymyksessä ollen kahta ilmaista ateriaa.

Kun työmatka tehdään Suomen alueen ulkopuolelle siten, että työ tehdään Suomessa olevan työnantajan lukuun poikkeuksellisissa olosuhteissa ja palkansaaja palaa yöksi Suomen alueelle eikä työmatkasta suoriteta 12 §:n mukaista päivärahaa, on työmatkasta suoritettavan korvauksen enimmäismäärä 1 momentista poiketen 18 euroa.

14 §

Ateriakorvauksen maksaminen edellyttää, että työmatkasta ei suoriteta päivärahaa ja että palkansaajalla ei työn vuoksi ole mahdollisuutta ruokailutaon aikana aterioida tavanomaisella ruokailupaikallaan. Ateriakorvauksen enimmäismäärä on 9 euroa.

Jos palkansaaja joutuu työmatkalla aterioimaan kaksi kertaa tavanomaisen ruokailupaikkansa ulkopuolella, eikä työmatkasta suoriteta päivärahaa, ateriakorvauksen enimmäismäärä on 18 euroa.

15 §

Työmatkasta päivärahan lisäksi suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen tai muun luotettavan selvityksen mukainen määrä.

16 §

Toissijaiselle työpaikalle tehdystä matkasta suoritettavan majoittumiskorvauksen enimmäismäärä on majoitusliikkeen antaman tositteen mukainen määrä tai muuhun luotettavaan selvitykseen perustuva kohtuullinen määrä.

17 §

Yömatkarahan suorittaminen edellyttää, että päivärahaan oikeuttavasta matkavuorokaudesta vähintään 4 tuntia on kello 21.00 - 07.00 välisenä aikana ja että työnantaja ei järjestä palkansaajalle ilmaista majoitusta eikä suorita majoittumiskorvausta tai korvausta makuupaikasta. Yömatkarahan enimmäismäärä on 12 euroa.

18 §

Mitä edellä on määrätty matkakustannusten korvauksesta, sovelletaan merityötuloa saaville verovelvollisille maksettaviin laissa verovapaiksi säädettyihin korvauksiin.

19 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2012. Tätä päätöstä sovelletaan työmatkaan tai sen osaan, joka tehdään vuonna 2012.

Helsingissä 7 päivänä joulukuuta 2011

Pääjohtaja

Mirjami Laitinen

Ylitarkastaja

Mia Keskinen